

Så vil jeg godt lige bede hr. Per Dalgaard – han nåede det ikke under de korte bemærkninger – at komme op og bekræfte, at der ikke findes hårde stoffer på Christiania i et omfang, som kan formodes at være større end et hvilket som helst andet sted i landet.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Så vidt jeg forstod hr. Per Dalgaard, skulle det være fuldstændig indlysende, hvad normal og normalisering betyder.

Det kan selvfølgelig godt være, at man opfatter det, man selv er, som det normale, og at alle andre, der ikke ligner en selv, ikke går med jakkesæt og slips og bor i kernefamilier osv., er unormale og anderledes. Men nu er der jo nogle mennesker, der faktisk synes, at det er vigtigt at have frihed til at være på mange forskellige måder, og som oplever, at man kan være normal i nogle sammenhænge og meget unormal i andre sammenhænge, for det kommer jo an på, om man ligner dem, man er blandt, eller ej.

Så hvad er det egentlig, Dansk Folkeparti mener med en normalisering? Hvad er det, man kræver, der skal ske? Mener Dansk Folkeparti også, at man skal være smagsdommere og bestemme, hvem der må leve på et nyt Christiania, og hvem der ikke må? Mener Dansk Folkeparti, at det samme skal gælde for andre boligområder i landet, hvor der bliver begået kriminalitet?

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Vi hørte jo om de syv tilfælde af konstaterede overtrædelser af straffelovens § 191. Det er jo ikke så vanvittig mange. Er hr. Per Dalgaard ikke enig i, at det faktisk ikke er ret mange? Det gælder altså loven om de hårde stoffer.

Selv om jeg godt kan forestille mig, at første del af hr. Per Dalgaards svar på mit næste spørgsmål vil være, jamen det havde vi jo heller ikke rigtig noget med at gøre, synes jeg godt, man kan stille det filosofiske spørgsmål: Hvorfor skete der ikke noget i de 11 år frem til 1993, hvor man havde muligheden? Som sagt er jeg godt klar over, at hr. Per Dalgaard vil skynde sig at sige: Jamen der eksisterede vi ikke. Nej, men forgængerne gjorde da.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

For lige at tage det sidste først til hr. Poul Qvist Jørgensen: I de 11 år under Schlüterregeringen,

som han uden tvivl refererer til, var der jo ikke et borgerligt flertal. Jeg vil ikke anse De Radikales støtte for at være borgerlig i den henseende.

Kl. 16.20

Til hr. Villy Søvndal med hensyn til frihedsbegrebet og det at leve anderledes: Vi har ikke en pind imod, at folk lever anderledes – intet. Men de skal selvfølgelig gøre det efter samfundets regler, og det har christianitterne jo ikke gjort fra starten. At vi så dengang havde en slap regering, som ikke turde tage fat om nælden, er noget andet. Det fortsatte jo desværre under en Schlüterregering, som ikke havde et reelt borgerligt flertal til at kunne gøre noget ved det, fordi Det Radikale Venstre ikke ville være med til det.

Til fru Line Barfod: Jeg har ikke noget imod, at folk lever anderledes, end jeg gør, eller ikke går med slips og jakkesæt. Det gør jeg bestemt heller ikke til hverdag, det kan jeg godt love fru Line Barfod at jeg ikke gør. Det er kun, når jeg optræder herinde. Derude i samfundet kan folk klæde sig, som de vil. De kan for min skyld gebærde sig som de vil, bare de gør det på en måde, så de ikke skader andre folk eller f.eks. skader miljøet, men opfører sig inden for de grænser, som samfundet har sat, for at tingene kan fungere i et godt, fredeligt samfund som det danske.

Så jeg har ikke en pind imod, at folk lever anderledes, alternativt, heller ikke med hensyn til bygninger. Det, vi har noget imod, er, at christianitterne i sin tid tog det pågældende område, og at de ikke har overholdt den 1989-lovgivning, der blev lavet som en slags – i gåseøjne – lovliggørelse af, at deres aktiviteter fortsatte derude. Det er det, vi har noget imod. Derfor bliver det ændret, og det glæder mig.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Det er mig ubegribeligt, at hr. Per Dalgaard kan nå den konklusion, at Socialdemokratiet ikke længere bakker den stilling op, som vi tog den 9. april 2002, og den redegørelse fra forsvarsministeren, som blev fremlagt i begyndelsen af maj 2003, altså i år, som vi også har taget til efterretning. Socialdemokratiet bakker fuldt ud op om dette.

I redegørelsen står der indledningsvis, at ved folketingsvedtagelsen af 9. april 2002 blev regeringen opfordret til at fortsætte lovliggørelsen af Christiania og om fornødent anvende tvangsmidlerne i loven, at normalisere politiets indsats